

Natuur inspiratiebron voor OSCAR DE JONG

■ Oscar de Jong: 'Het vechten met metaal spreekt mij aan'.

DOODSTIL - Oscar de Jong (1963) uit Doodstil is sinds hij kind was gefascineerd door de natuur. Het feit dat hij opgroeide met dierentuin Artis in de achtertuin en even verderop de Hortus Botanicus en het Wertheimpark zou hier best eens iets mee te maken kunnen hebben. De doorzetter, de Noord-Groninger rondde na de mavo, de havo en het vwo de studie biologie (plant- en dierecologie) af aan de Rijksuniversiteit Groningen, werd uiteindelijk biologie docent aan het Rudolph Pabus Cleveringa Lyceum in Appingedam. Sinds een paar jaar

staat hij nog maar vier dagen per week voor de klas om meer tijd te hebben voor een andere passie: het vervaardigen van beelden van ijzer en cortenstaal. Maar ook hierbij kruipt het bloed waar het niet gaan kan. De Doodstilster maakt namelijk voornamelijk dieren en planten.

door Erik Post

De Jong, die al dertig jaar de kost verdient als docent, kwam heel toevallig met het zelf kunst maken in aanraking. „Ik bracht mijn vrouw en haar keramiek naar de

jaarlijkse expositie van amateurkunst op het landgoed Verhildersum in Leens. Toen dacht ik ineens: zal ik zelf ook eens iets proberen te maken? Het werd een gigantisch sneeuwklonk van metaal en lood. Ondanks het feit dat het beeld een hoogte van tweeënhalve meter had, werd het meteen verkocht. En ook een tweede exemplaar raakte ik snel kwijt. De natuurgetrouwheid spreekt de mensen aan. Dat komt, vermoed ik, omdat ik denk als een bioloog. Neem bijvoorbeeld een vos. Het is handig als je daar een beeld van wilt gaan maken dat je weet hoe zo'n dier staat en doet als hij een prooi bespringt. Het is de kunst om dat te pakken in je beeld. Waarom het

metaal en staal is geworden en geen hout ofzo? Ik heb op de een of andere manier altijd al een metaaltic gehad. Dat is begonnen met een liefde voor zaken als muurankers en hekjes. Ik ben aanvankelijk zelf gaan experimenteren met een geleend lasapparaat. Ook zette ik mijn decoupeerzaag in... Dat heeft dus heel wat zaagjes gekost. Later ben ik een cursus lassen en plasmasnijden gaan volgen bij de Werkplaats in Groningen. De volgende stap was het aanschaffen van betere apparatuur. De decoupeerzaag wordt sindsdien alleen nog maar dingen gebruikt waar hij voor bedoeld is. Ook heb ik een jaar lang lessen gevolgd bij een smid in Oosterwolde. Daar heb ik

een volgende stap. Dat is handig om het materiaal waarmee ik werk kneedbaarder te maken. Ik werk nog steeds het liefst met cortenstaal. Dat materiaal verkleurt prachtig als het in weer en wind staat en past mooi in een groene omgeving. Ondanks de roest heeft het eeuwigheidswaarde. Het staal zal nooit helemaal door gaan roesten. Dat heeft met de samenstelling te maken. De beelden veranderen door weersinvloeden steeds van kleur. Dat is fascinerend. En dat laatste geldt ook voor het feit dat er op de een of andere manier altijd vogels op mijn beelden gaan zitten.”

De Jong is blij dat hij de stap heeft genomen om minder te gaan werken om zo meer tijd te hebben voor het maken van beelden en andere leuke dingen. „Dat heeft voor mij heel verfrissend gewerkt. Iets heel anders er naast doen, is heerlijk. Wat mij er zo in aanspreekt? Het vechten met het metaal dat aanvankelijk toch een heel andere

allemaal nog een redelijk handzaam formaat. Maar de Doodstilster sluit niet uit dat daar in de toekomst wel eens verandering in zou kunnen komen. „Ik zou graag nog eens een heel paard willen maken. En dan zeker anderhalf tot twee keer zo groot als het dier in werkelijkheid is. Dat lijkt mij een mooie uitdaging. Cortenstaal nodigt ook echt uit om groot te werken. Ik ben eerst nog bezig met een biddende torenvalk, maar werk over het algemeen aan meerdere projecten tegelijk. Dus wie weet, start ik binnenkort met de voorbereidingen voor het paard. Dat zou een mooi object zijn in een weiland of bij een manege, paardenhouder of -fokker”, denkt hij hardop.

Mensen die het werk van De Jong willen zien, kunnen niet alleen terecht op de website die hij samen met zijn vrouw Hilde van Heuveln heeft (oscarenhilde.com). Het stel is in de zomermaanden ook een vaste deelnemer aan de Noord-Groninger atelierroute Hoge Noorden die elke eerste zondag van de maand georganiseerd wordt. „We kwamen toevallig eens in gesprek met initiatiefneemster Gerda Onnes uit Kantens. Ze vroeg mij mee te doen omdat de route voornamelijk bestond uit schilders. Dat leek mij wel wat en zo is het gekomen”, lacht De Jong.

De prachtige tuin van De Jong en Van Heuveln is, ook zonder de fraaie beelden, een lust voor het oog. „Dat zingt zich blijkbaar rond, want met Hemelvaart en Pinksteren hebben we ontzettend veel bezoekers gehad. Alles met inachtname van alle coronaregels overigens. En het is dan altijd leuk om complimenten te krijgen over mijn werk.”

De beelden van De Jong zijn tot en met 23 augustus ook te zien in beeldentuin Eenumermaar aan de Tolweg in Zeerijp. 13 beeldend kunstenaars tonen hier 100 objecten en schilderijen. De tuin is in de weekenden van 13.00 tot 17.00 uur geopend.

■ Een ram van Oscar de Jong.

veel geleerd. Niet alleen van het smeden zelf, maar ook van andere zaken. De aanschaf van een smeedoven, via Marktplaats, was weer

kant op wil buigen dan dat ik wil. Als het dan uiteindelijk toch lukt, geeft mij dat veel voldoening.” De werken van De Jong hebben nu